

B2-páholy

Nagyapa lettem. Még nem tudom pontosan, milyen is ez, de azt már igen, hogy legalább két ember kell az ilyesmihez. Ez nálunk adott. A kisebbik, a jövevény Szabó Zalán Árpád névre hallgat, és még nem sok érdeklődést mutat irántam. Megérkezett, és onnantól kezdve tudom, nekem más lett a társadalmi státusom, ebből gondolom, hogy ő irányít, avagy az ő létezése immár az irányadó. Már nem vagyok ugyanaz, aki a születése előtt voltam. Most akkor meg mi van? Meg kéne tanulni ebben azt új szerepben mozogni, nézek végig magamon. Hordhatok-e továbbra is rövidnadrágot? Járhatok-e papucsban? Magamra húzhatom-e a többnyire családtagoktól, barátoktól kapott színes feliratos trikókat, pólókat, hirdetőtáblát játszva? Megihatom-e a napi whiskymet a borommal, amikor jólesik, vagy adnom kell ilyen szempontból is magamra? A csajok után mindenesetre nem fordulhatok már meg, ez majd az ő reszortja lesz egyszer.

Amúgy békés, alvós egy lény, szép kis pofija van, és túlságosan nem érdekli a körülötte zajló cécó. Sára lányomat hagyja aludni a kórházban, mert még ott vannak, tehát figyelmes és belátó gyermek. Más ő, mintha a saját fiam lenne. Távolabbi és közelebbi is egyben, ami nem oly nehéz, hiszen nekem nincs törvényesen született fiam. Fogadott fiam van, de az ő kicsi gyermekségét nem tudtam eléggé figyelemmel követni – annál inkább követem, már amennyire engedi, a férfikorát!

De térjünk vissza a nagyapasághoz mint kitapintandó, de nem ismert státushoz. Szóval, óhatatlanul én lettem a (nagy) családi öreg. Az vagyok, no, de ilyen botránnyosan hirtelen és egyértelműen beismerni ezt... Nem könnyű, bárki által belátható. „Azzal, hogy a lányom gyereket szült, én még nem leszek automatikusan nagyapa” – mordult fel Huzella Péter barátom első unokája születésekor önérzetesen, hogy azóta majd egyfolytában csak az unokáiról meséljen. Mert igenis, van valami önkényes ebben, hogy hirtelen nagyapává tesznek bennünket ezek a gyerekek. Sebjaj. Majd járunk meccsre, ha tizenhat éves lesz, megisszuk az első korsó közös sört, egy-két bolyongásába még be is von talán... De a férfikornak más időszaka kezdődött el vele könnyörtelenül – hogy focinyelven fogalmazzuk meg a kérdést, középcsatárból, de legyünk realisták, középhátvédéből az ember átmegy tarcsiba vagy másodedzőbe, rosszabbik esetben pályagondnokba. Az apa szerepébe Bendegúz vejem lép, rendjén is lesz ez így.

A Zalán Árpád nevű új egyed gondtalan nyugalommal húzza a lóbórt a kórházban. Neki még nincsenek értelmezési problémái. Ha majd tudatához jut, felfogja, hogy halad az életbe – befelé. A nagyapja meg azon tűnődik, hogy az összes öröm ellenére, amit egy ilyen kis jövevény érkezése jelent, egyben megkezdődött a kiiratkozás is az életből, zajlik a helyátadás. De azért ne ijedj meg, Zalán Árpád, lesznek nekünk még szép éveink, együtt, kézen fogva, futva vagy biciklin évődve, családi ebédeknél vagy mozikban, autón és repülőn, földön, vízen és égen, Óbudán, Abonyban, Cegléden, a nagyvilágban! Össze vagyunk csatolva, barátom, szokd meg idejekorán! Az már csak kényszerű ostobasága az életnek, hogy mire te felnőtté válsz, akkorra könnyörtelenül öregemberré leszek, de ezzel ne törődjünk még, spongya rá! De, mondják, így van ez rendjén. Majd igyekszünk megőrizni nagyanyáddal, Csillával együtt a frissességünket, ha meg elgyöngül a kezünk, a téged megkeresztelők, Judit lányom és Attila fiam fog magasba emelni. De akkor már nem kell emelni téged, emelkedsz te magadtól is.

Na, emelintem poharamat reggeli magányomban rád, te nagyon várt, mindent önkéntelenül megváltoztató, egyelőre összekavaró, kis jövevény! Örülök neked, hogy vagy... hogy vagy... nagyon...

Zalán Tibor

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

XVI. évfolyam 6. szám

A Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából kiadja a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Babics Imre** (vers),
Balázs Géza (nyelvművelés), **Bognár Antal** (évkönyv), **Borbély András** (kisebbségek), **Elek Szilvia** (zene),
Hlavacska András (műbírálat), **Kovács Ildikó** (szöveggondozás), **Prágai Tamás** (próza), **Sebeők János** (környezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Vincze Ferenc** (dokumentum), **Wenner Tibor** (művészet).
Szerkesztőségvezető: **Szondi Eszter**. Napút-kör: **Csáji László Koppány**, **Csűrös Miklós**,
Doncsev Toso, **Gráfik Imre**, **Hankiss Elemér**, **Jankovics Marcell**, **Dr. Koncz Gábor**,
Radnóti Zsuzsa, **Rakovszky Zsuzsa**, **Szörényi László** (tiszteltetlelbeli konzulensek).

Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: Ady Endre Művelődési Központ, 1043 Budapest, Tavasz u. 4.

Telefon: (1) 225-3474 • Mobil: (70) 617-8231 • E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

A Cédrus Művészeti Alapítvány adószáma: 18110661-2-41

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Zrt. és az NH Zrt. ISSN: 1419-4082

B2-páholy

Zalán Tibor tárcája . . . . . borítóbelső

Vasadi Péter: És te ki vagy? Megmondom. 3

Gelléri Andor Endre: Majompecsenye; Szeánsz
(Urbán László gyűjtése és bevezetője) 7

Gombár Endre: Egy író halála 9

Bozgor Elian: A „Kék Kutya” meséiből. 13

Triceps: Mint üveggolyót (1964). 25

D-Vektor: Az üzenet 28

Bővéből szűkösen

Pápay Eszter: Őszi sétány 31

Kiss B. Zsolt: Hegytetőn; Szeretem a nagy
fákat; A zöld ágak pártján levőkkel 33

Henigerné Barabás Marianna: Futószőnyeg 33

Stonawski József: Mély benyomások 34

Martini Noémi: Nyugalmas álom 34

Barabás Irén: Hajléktalan 35

B. B. Nala: Csillag tündöklése;
Nap aranszívében tűzsugárrá válok;
Tündérrózsa-tánc a hajnalok szelén 36

Bakos Zoltán: Létmozgás 37

Barcza Katalin: Helyükön állnak. 38

Szabó Jolán: Kődös reggel 38

Botos Ferenc: Tófarok 39

Dudás Sándor: Mozcó csönd;
A csönd hangjai; Üzenet; Udvar-Európa 40

Ferkai Luca Anna: Illúzió 42

Oláh Dóra: Katarzis 42

Galgóczi Máté: Azték éjszaka; Ragadozók 43

Nyírfalvi Károly: Monolit 44

Kolarics Andrea: Őszi kérdések. 45

Dett Liliána: Ezeregyéjszaka-bazár. 46

Oberczián Géza: Nógrádgárdonyi napló 54

Pleyer Adrienn: Szóvátehetetlen 60

Hetedhét

Gerard Smyth: Hegy 61

Nora Madjarian: A tenger 62

Donald Revell: Égre hajolva 63

Dick Davis: Víz 63

Eva Bourke: Hómese 64

Halvard Johnson: Éjszakák az esős tavon
(Mohai Szilvia fordításai) 65

Ahmet Ümit: A szerelem illúzió
(Biacsi Mónika fordítása) 66

Sali Bashota: Hazatérés; A befalazás legendája;
 Az álom hősi halála; Halkan égő bűnök;
 Elég lesz meghalni egyetlenegyszer
 (Győri László fordításai) 75
 Alexandra Tärziu: Kígyófészek
 (Szlafkay Attila fordítása) 78

Zalán Tibor köszöntése. 80

Tárlat

Zemlényi Csaba festményei . . . színes melléklet
 Lóska Lajos: Átiratok 81

Németh István Péter: Áldomás
 egy csobánci kályhacsempére 83
 Mátyás B. Ferenc: Macskajaj. 84

Szóvár

Tamás Ildikó: „Balanga janegol”
 (Gondolatok a nonszenszről) 85

Fajt Anita: Méznél édesb
 (16–17. századi imádságainkról) 92
 Dani Erzsébet: A kisebbségi élet ajándékai
 (avagy revideálható-e
 a nemzeti azonosságtudat?) 104

Téka

N. Lakatos Zoltán: Zách Klára él! 110

Ablak

Tasnádi Attila: Fodor József redivivus
 (Fodor József a krónikás festő). 121

Tizennegyedikmagunkban

Jolanka Tišler: Bagrem. 124
 Tislér Jolán: Akácfa; Lábnyom 125
 Kamarás István: A szó hatalma. 126

Oláh Tamás: Szeretted volna átélni. 128

E számunk szerzői. 129

Illusztrációk

Zemlényi Csaba illusztrációi 24, 53, 82

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 86.

Juhász Anikó: Egzisztencia a háborúban

NAPÚT

Irodalom, művészet,
 környezet

XVI. évfolyam 6. szám

Bővéből szűkösen

E számunk képzőművész vendége, **Zemlényi Csaba** 17 évesen politikai elítéltként börtönbe került Romániában. Kiszabadulása után gyári munkás. 1974-ben a N. Grigorescu Akadémia festő szakán diplomázott. 1980 és 2000 között New Yorkban dolgozott. Stilisztikailag egyetlen ma tevékenykedő csoporthoz sem sorolja magát. Érdeklődésének középpontjában a Tárgy áll. Ábrázolt elemei között nem olvasható logikai kapcsolat, inkább egyfajta könnyed szürreális látásmód. Képei nem teremtenek párbeszédet nézőjünkkel. Grafikai tevékenysége is jelentős, másfél évtizeden keresztül a New York Timesban és egyéb amerikai lapokban illusztrált főként történelmi és kulturális töltetű cikkeket.